

Golden Footballers

Złoci piłkarze

z serii
MEDALISTI
MEDALLISTI

BOSZ

Złoci piłkarze

Golden Footballers

BOSZ

Kazimierz Deyna po zdobyciu bramki z rzutu karnego w meczu z Jugosławią podczas mistrzostw świata w 1974 roku. Kazimierz Deyna był jednym z siedmiu piłkarzy, którzy grali w reprezentacji Kazimierza Górskiego na igrzyskach w Monachium, Montrealu i na mundialu. Pozostali to: Lesław Ćmikiewicz, Jerzy Gargoń, Kazimierz Kmiecik, Grzegorz Lato, Zygmunt Maszczyk i Antoni Szymanowski / Kazimierz Deyna after scoring a penalty in the game with Yugoslavia during the 1974 World Cup. Kazimierz Deyna was among the seven players who played in Kazimierz Górski's national team at the Munich and Montreal Olympics and in the World Cup. The others were: Lesław Ćmikiewicz, Jerzy Gargoń, Kazimierz Kmiecik, Grzegorz Lato, Zygmunt Maszczyk and Antoni Szymanowski

Złoci piłkarze

Stefan Szczyptek

Golden Footballers

Rok 1972 – złoty medal olimpijski na igrzyskach w Monachium, rok 1974 – trzecie miejsce na mistrzostwach świata w Niemczech, rok 1976 – srebrny medal olimpijski w Montrealu.

Te trzy sukcesy odniosła reprezentacja Polski występująca przez pięć lat w dość stabilnym składzie i mająca tego samego trenera: Kazimierza Górskiego. Zawodnicy tej reprezentacji pierwsi spełnili marzenia kibiców o piłkarskich sukcesach na światowym poziomie i przetrarli szlaki następnym pokoleniom.

Tak rodziła się legenda Złotych Piłkarzy. Wiosną 1970 roku Legia dotarła do czwórki najlepszych mistrzów krajowych w Europie, a Górnik znalazł się w finale drugich w hierarchii rozgrywek – o Puchar Zdobywców Pucharów.

W grudniu Kazimierz Górski został wybrany na trenera reprezentacji. Po tragicznych wydarzeniach na Wybrzeżu zmieniła się w Polsce władza polityczna. Nowa ekipa widziała w piłce nożnej nośnik propagandy i sowiecie ją wspierała. Gra w reprezentacji przestała być jedynie prestiżem. Piłkarze, którzy w swoich klubach udowodnili, że mogą skutecznie rywalizować z najstymniejszymi drużynami Europy, wybrani przez Kazimierza Górskiego, zaczęli wygrywać także jako reprezentacja.

Awans do turnieju olimpijskiego w Monachium stał się podstawowym celem tej drużyny. Jego osiągnięcie rozpoczęła zgodnie z oczekiwaniami – od zwycięstw nad Grecją i Hiszpanią. Najgroźniejszym przeciwnikiem w grupie, z której tylko zwycięzca awansował na igrzyska, była Bułgaria.

Legenda polskiej reprezentacji zaczęła się właśnie w meczu z Bułgarią w Starej

In 1972 – the gold medal at the Munich Olympics, in 1974 – the third prize at the World Cup in Germany, in 1976 – the silver medal at the Montreal Olympics.

The Polish national team won those three victories over a period of five years, playing in quite a consistent squad under the same coach: Kazimierz Górski. The players were the first to fulfil the supporters' dreams of world successes and paved the way for future generations.

This is how the legend of the Golden Footballers was born.

In the spring of 1970, Legia made it as one of the top four national champions in Europe, whereas Górnik played in the finals of the second most prominent event – the Cup Winners' Cup.

In December, Kazimierz Górski was appointed the national team's coach. After the tragic protests in northern Poland, the political power changed hands. The new administration saw football as a means of propaganda and supported it generously. Being a member of the national team was no longer just an honour. The footballers who proved in their clubs that they could compete on a par with Europe's most famous teams, selected by Kazimierz Górski, started to win also as the national squad.

Promotion to the Munich Olympics became the team's primary goal. They began to pursue it as expected – by winning with Greece and Spain. The most fierce opponent in the group – in which only the winner would qualify for the Olympics – was Bulgaria.

Zagorze. Gospodarze wygrali 3:1, jednak w skandalicznych okolicznościach. Sędzia z Rumunii Victor Pădureanu stał się na wiele lat symbolem stronniczości i nieuczciwości. W wątpliwych sytuacjach zwykle podejmował decyzje na korzyść Bułgarii. Do przerwy, po strzale Włodzimierza Lubańskiego, Polska prowadziła 1:0. W drugiej połowie sędzia uznał gola Christa Bonewa ze spalonego, nie uznał jednak prawidłowej bramki zdobytej przez Jana Banasia. W dodatku przyznał Bułgarii rzut karny za faul, który zrodził się w jego głowie. Kiedy Włodzimierz Lubański jako kapitan zaprotestował, został wyrzucony z boiska.

Włodzimierz Lubański uchodził za wzór pod każdym względem, dlatego decyzja sędziego spotkała się z powszechnym oburzeniem. Mecz transmitowała Telewizja Polska, nic więc dziwnego, że rewanż na Stadionie Dziesięciolecia stał się meczem podwyższonego ryzyka. Polacy wygrali go 3:0 i na tym zakończyli eliminacje.

Bułgarów czekał jeszcze wyjazd do hiszpańskich amatorów, których wcześniej rozbili 8:3. I zdarzył się cud. Mecz zakończył się remisem 3:3, stracony punkt sprawił, że na pierwszym miejscu znalazła się Polska – i to my awansowaliśmy na igrzyska.

Zaczeliliśmy je od spotkań z Kolumbią [5:1] i Ghaną [4:0], które stały się niemal rozgrzewką przed pojedynkiem z Niemiec-ką Republiką Demokratyczną. Niemcy wiedzieli o nas wszystko, więc Kazimierz Górski ich zaskoczył, wpuszczając na boisko debiutanta, którego nie znali. Zbigniew Gut był zawodnikiem Odry Opole, miał zdrowie i wydolność dziesięcioboisty, biegał po całym boisku, a Niemcy nie mogli się zorientować, do jakiej pozycji jest przypisany. Dzięki temu więcej swobody mieli napastnicy i Kazimierz Deyna.

The legend of the Polish national team was born during the match against Bulgaria in Stara Zagora. The hosts won 3:1, but in scandalous circumstances. The Romanian referee, Victor Pădureanu, became a symbol of bias and unfairness for many years.

When in doubt, he usually favoured Bulgaria. Before half-time, after Włodzimierz Lubański's shot, Poland was winning 1:0. In the second half, the referee indicated a successful goal shot by Hristo Bonev from an offside position, but he denied a correct goal scored by Jan Banasiak. In addition, he awarded a penalty to Bulgaria after a foul that he conjured up. When captain Włodzimierz Lubański protested, he was ejected from the game.

Włodzimierz Lubański was considered a paragon of virtue, therefore the referee's decision met with popular indignation. The match was broadcast by the Polish Public Television, so no wonder the rematch at the 10th-Anniversary Stadium in Warsaw became a high-risk event.

Poland won 3:0 and ended their elimination games. Bulgaria was about to go to Spain to play against the amateurs whom they had previously defeated 8:3. And then a miracle happened. The match tied 3:3, the lost point enabled Poland to rank first and we were promoted to the Olympics.

We set about playing with Colombia [5:1] and Ghana [4:0], which was almost like a warm-up before the game with East Germany. The Germans knew all about us, so Kazimierz Górski decided to surprise them by selecting a first-timer they had never seen. Zbigniew Gut was a player of Odra Opole, had the fitness and stamina of a decathlete, ran all over the field, and the Germans had no idea what his actual position was. In this way, our offence and Kazimierz Deyna had

Dwie bramki zdobył środkowy obrońca Jerzy Gorgoń. Wygraliśmy 2:1.

Po świetnym meczu przyszedł stabszy – zremisowany z Danią 1:1. A później doszło do wydarzeń, jakich historia igrzysk nie znała. Po ataku palestyńskich terrorystów w wiosce olimpijskiej zginęli izraelscy sportowcy, igrzyska zostały przerwane, a Stadion Olimpijski w Monachium stał się miejscem uroczystości żałobnych ku czci zamordowanych.

Polacy jechali do Augsburga na mecz ze Związkiem Radzieckim, nie wiedząc, czy wyjadą na boisko. O koncentracji w niecodziennych warunkach nie mogło być mowy. Rosjanom do awansu wystarczył remis, my musieliśmy wygrać.

Oni pierwsi strzelili gola, a im dłużej trwał mecz, tym większej nabierali pewności, że nic złego stać się im nie może. W sześćdziesiątej dziewiątej minucie Kazimierz Górski postanowił postać na boisko napastnika Andrzeja Jarosika. Ale piłkarz ujął się honorem, że „teraz to on nie gra”. Tym samym sprzeniewierzył się przysiędze olimpijskiej i przeszedł na ciemne strony historii polskiej reprezentacji.

Trener nie miał czasu się zdenerwować. Obok Andrzeja Jarosika siedział Zygfryd Szottysik i to on wszedł na boisko. I Szottysik sprawił, że mecz zaczął się od nowa. Na jedenaście minut przed końcem, po faulu na Włodzimierzu Lubańskim, rzut karny wykorzystał Kazimierz Deyna. W osiemdziesiątej siódmej minucie po akcji z Włodzimierzem Lubańskim sam Zygfryd Szottysik zdobył zwycięskiego gola.

Wygraliśmy 2:1, następnie 5:0 z Marokiem i w meczu o złoty medal stanęliśmy przeciw Węgrom – obrońcom tytułu i zespołowi, którego nie pokonaliśmy od 1939 roku. W dodatku to Węgrzy tuż przed przerwą pierwsi strzelili bramkę.

more freedom. Two goals were scored by the central back defender, Jerzy Gorgoń.

We won 2:1.

After the great game came a downturn – we tied 1:1 with Denmark. But the events that followed were unprecedented in the history of the Olympic Games. After the attack of Palestinian terrorists, Israeli athletes were killed in the Olympic Village, the Games were interrupted, and the Munich Olympic Stadium became the venue of memorial ceremonies commemorating the victims.

The Poles went to Augsburg to play against the Soviet Union, unsure whether they would make it to the field at all.

There was no way to concentrate in such abnormal conditions. A tie would suffice for Russia to get promoted, but we needed a victory.

The Russians scored the first goal, and the longer they played, the more certain they became of their secure position. After sixty-nine minutes, Kazimierz Górski decided to send the forward Andrzej Jarosik onto the field. But the player felt offended and said he did not feel like playing. By doing so, he broke the Olympic oath and entered the dark pages of the history of the Polish national team.

The coach had no time to get furious.

Next to Andrzej Jarosik sat Zygfryd Szottysik, and so he joined the game. Thanks to Szottysik, the game started anew. Just eleven minutes to the end, after Włodzimierz Lubański was fouled, Kazimierz Deyna scored from a penalty. After eighty-seven minutes and an action involving Włodzimierz Lubański, Zygfryd Szottysik scored the winning point.

We won 2:1, then 5:0 against Morocco, and in the gold medal game, we faced Hungary – the defending champions and a team we had not beaten since 1939.

Rewanż na Stadionie Dziesięciolecia oglądało około siedemdziesięciu tysięcy kibiców, liczących na „sprawiedliwość”. Doczekali się. Polska wygrała 3:0, a w awansie na igrzyska w Monachium pomogli nam także Hiszpanie, urywając Bułgarom punkt / The turnout at the rematch at the 10th-Anniversary Stadium was some seventy thousand supporters, all counting on “justice”. And they got it. Poland won 3:0, and its promotion to the Munich Olympics was facilitated by Spain, who snatched a point from Bulgaria

Jedenastka z meczu Polska – Bułgaria 7 maja 1972 roku. Od prawej stoją: Włodzimierz Lubański, Hubert Kostka, Jerzy Gorgoń, Zygmunt Anczok, Jan Wraży, Kazimierz Deyna, Jan Banaś, Zygmunt Maszczyk, Lesław Ćmikiewicz, Robert Gadocha, Zygfryd Szołtysik / The first team from the Poland–Bulgaria game on 7 May 1972. Standing from the right: Włodzimierz Lubański, Hubert Kostka, Jerzy Gorgoń, Zygmunt Anczok, Jan Wraży, Kazimierz Deyna, Jan Banaś, Zygmunt Maszczyk, Lesław Ćmikiewicz, Robert Gadocha, Zygfryd Szołtysik

Jan Banaś został najbardziej pechowym piłkarzem w dziejach reprezentacji. Mimo że wbił dwie bramki Bułgarii i jedną Anglii, przybliżając nasz awans na igrzyska i mundial, na żaden z tych turniejów nie pojechał. Decyzji nie podejmował trener, tylko politycy. Ukarali Jana Banasia za to, że kiedyś chciał sobie ułożyć życie w Republice Federalnej Niemiec. Na kanwie jego losów powstał film fabularny / Jan Banaś was the most unlucky player in the history of the national team. Despite scoring two points against Bulgaria and one against England, which brought us closer to the Olympic Games and the World Cup, he did not attend either one of them. The decision was not made by the coach but by politicians. They punished Jan Banaś for the fact that he once wanted to make a life in West Germany. His story was made into a feature film

Robert Gadocha był ulubionym piłkarzem fotoreporterów. W każdym meczu demonstrował wiele takich dynamicznych akcji / Robert Gadocha was the press photographers' favourite player. In every game, he demonstrated a great deal of such high-powered action

Jan Tomaszewski przeszedł drogę od znieawidzonego bramkarza, którego nieustannie obwiniono za porażkę z Niemcami w Warszawie, do bohatera, który „zatrzymał Anglię” na Wembley, a podczas mistrzostw świata obronił dwa rzuty karne. W Londynie bardzo skutecznie pomagali mu obrońcy. Na dolnym zdjęciu po prawej Antoni Szymanowski zatrzymuje atak Micka Channona / Jan Tomaszewski went from being a despised goalkeeper, who was falsely accused of losing to Germany in Warsaw, to a hero who stopped England at Wembley and defended two penalties at the World Cup. In London, the defenders helped him effectively. In the bottom picture, on the right, Antoni Szymanowski blocks the attack of Mick Channon

Złoci piłkarze
Golden Footballers

Grzegorz Lato (leży przed bramkarzem Haiti) zdobywał bramki w najbardziej ekwilibrystycznych pozycjach.

W siedmiu meczach na mundialu strzelił siedem goli i został królem strzelców turnieju. Z tyłu Lesław Ćmikiewicz / Grzegorz Lato (lying in front of the Haitian goalkeeper) scored goals in the most acrobatic positions. In seven World Cup games, he scored seven times and became the top scorer of the event.

In the background, Lesław Ćmikiewicz

W spotkaniu z Włochami Grzegorz Lato (z lewej) bramki nie zdobył. Zrobił to Kazimierz Deyna. Jego „rogal”, po którym piłka leciała „wbrew prawom fizyki”, okazał się dla bramkarza Dina Zoffa zbyt trudny do obrony / In the game against Italy, Grzegorz Lato (left) did not score. But Kazimierz Deyna did. His curvball, which “defied the laws of physics”, turned out to be too difficult for goalkeeper Dino Zoff to defend

Bark Roberta Gadochy mocniejszy niż Ramóna Heredia. Zwycięstwo nad Argentyną 3:2 w pierwszym meczu mundialu stało się sensacją i dało Polsce znakomitą pozycję startową. Cztery kolejne mecze również przyniosły Polakom zwycięstwa / Robert Gadocha's shoulder is stronger than Ramón Heredia's. The 3:2 victory against Argentina in the first World Cup game was a shocker and gave Poland an excellent starting point. The next four matches were also won by Poland

Złoci piłkarze
Golden Footballers

Kazimierz Górski był jednym z najpopularniejszych i najbardziej lubianych Polaków, ponieważ dla wszystkich miał uśmiech i dobre słowo. Zdarzało się, że punktem obowiązkowym wycieczek szkolnych zwiedzających Warszawę był stadion Wojska Polskiego, obejrzenie treningu Legii prowadzonego przez Kazimierza Górskiego i zrobienie sobie z nim zdjęcia / Kazimierz Górski was among the most popular and well-liked Poles because he had a smile and a kind word for everyone. Sometimes, school trips coming to Warsaw would visit the Polish Army Stadium and they would not leave before they watched Legia train with coach Kazimierz Górski, and then took a picture with him

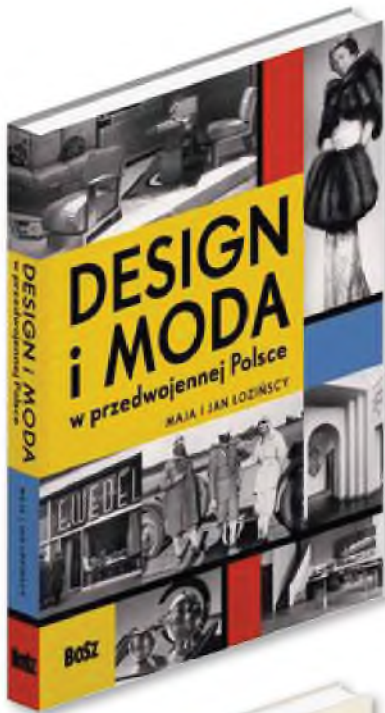
Już po kwadransie finału Polacy przegrywali 0:2, ostatecznie Niemiecka Republika Demokratyczna zwyciężyła 3:1. Jedyńą bramkę zdobył Grzegorz Lato. Henryk Wieczorek zatrzymuje atak Martina Hoffmanna. Bramkarz Piotr Mowlik i Antoni Szymanowski (z tyłu) patrzą, co z tego wyniknie. Ostatecznie Polacy zdobyli srebrny medal, co było sukcesem, jednak po złotym medalu cztery lata wcześniej i po mundialu, przez wielu kibiców i dziennikarzy potraktowanym jak porażka. Na podium w niebieskich dresach stoją mistrzowie olimpijscy z NRD. Kazimierz Górski podał się do dymisji. Jego era (1971–1976) zakończyła się wicemistrzostwem olimpijskim / After just fifteen minutes of the final game, the Poles were losing 0:2, and eventually East Germany won 3:1. Grzegorz Lato was the only one to score. Henryk Wieczorek blocks Martin Hoffmann's attack. Goalkeeper Piotr Mowlik and Antoni Szymanowski (back) watch to see how it develops. In the end, Poland won the silver medal, which was a victory, but after the gold medal four years earlier and the World Cup, many fans and journalists considered it a failure. Kazimierz Górski resigned. His era (1971–1976) ended with the title of the Olympic vice-champions. On the podium, wearing blue tracksuits, the Olympic Champions from East Germany

Wydawnictwo BOSZ
BOSZ Szymanik i wspólnicy spółka jawna
38-722 Olszanica 311
Biuro: ul. Przemysłowa 14, 38-600 Lesko
tel. +48 13 469 90 00
fax +48 13 469 61 88
biuro@bosz.com.pl
www.bosz.com.pl

BOSZ

Zobacz także
inne tytuły
Wydawnictwa Bosz

Design i moda w przedwojennej Polsce

Album poświęcony polskiemu designowi, wnętrzom i modzie przedwojennej Polski, w okresie od słynnej Wystawy Paryskiej w 1925 roku po rok 1939. Prezentuje najciekawsze projekty mebli, ceramiki użytkowej, zastawy stołowej, samochodów, motocykli, a nawet lokomotyw. Pokazuje także wnętrza mieszkań i sklepów oraz ubiory, które powstały w pracowniach ówczesnych polskich artystów i projektantów. Album otwiera obszerny wstęp historyczny. Całość wzbogaca ok. 250 czarno-białych i kolorowych ilustracji.

190 × 250 mm • 161 stron • 261 ilustracji • oprawa twarda • PL

Szew za igłą

Szew za igłą to fascynująca opowieść, w której autorka odkrywa pełną niedomówień i tajemnic historię życia swojego dziadka, radiotelegrafisty w Dywizjonie 300. W wyniku wojennej zawieruchy trafił on do obozu koncentracyjnego w Miranda de Ebro w Hiszpanii. Zginął w katastrofie lotniczej w Anglii. Autorka odczytuje listy dziadka i „zszywa” je ze informacjami odnalezionymi podczas podróży jego śladem. Odtwarza wędrówkę przodka, który niczym filmowy Franek Dolas przemierzał Europę, próbując powrócić do ojczyzny. Odkrywa nieznanne fakty z jego krótkiego, dramatycznego, lecz niezwykle ciekawego życia. Dopelnieniem wciągającej treści są piękne fotografie z archiwum rodzinnego autorki.

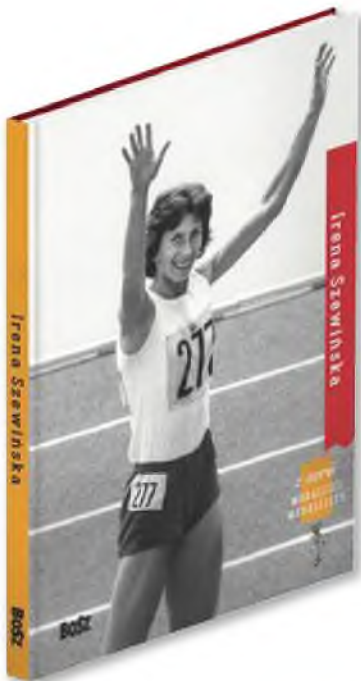
165 × 235 mm • 216 stron • 115 ilustracji • oprawa twarda • PL

Janusz Kusociński. Medaliści

Pierwszy minialbum z serii Medaliści, której bohaterami są wybitni polscy sportowcy, poświęcony został osobie Janusza Kusocińskiego (1907–1940), mistrza olimpijskiego w biegu na 10 tysięcy metrów, wicemistrza Europy w biegu na 5 tysięcy metrów, rekordzisty świata w biegach na 3 tysiące metrów i 4 mile oraz dziesięciokrotnego mistrza Polski, który został rozstrzelany przez hitlerowców podczas drugiej wojny światowej. Jego krótką i tragiczną, ale jakże bogatą historię przedstawił na łamach niniejszej książki ceniony dziennikarz sportowy, Stefan Szczepek.

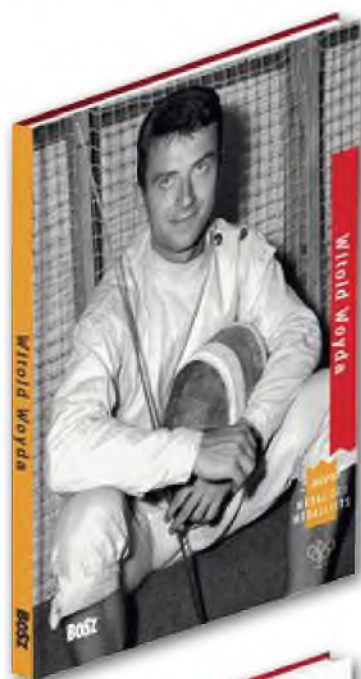
150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Irena Szewińska. Medaliści

Kolejny minialbum w serii o najstynniejszych polskich sportowcach poświęcony jest Irenie Kirszenstein-Szewińskiej, trzykrotnej mistrzyni olimpijskiej, siedmiokrotnej medalistce igrzysk, pięciokrotnej mistrzyni Europy oraz szesnastokrotnej rekordzistce świata. Szewińska czterokrotnie triumfowała w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na 10 najlepszych sportowców Polski. Była również prezesem Polskiego Związku Lekkiej Atletyki (1997–2007), wiceprezesem Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz członkiem Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (1998–2018). Wstęp Stefana Szczepłki i starannie wyselekcjonowane fotografie z Muzeum Sportu i Turystyki z pewnością przybliżą postać i karierę sportową tej znakomitej lekkoatletki.

150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Witold Woyda. Medaliści

Trzecim po Januszu Kusocińskim i Irenie Szewińskiej bohaterem serii *Medaliści*, powstającej we współpracy z Polskim Komitetem Olimpijskim, jest Witold Woyda (1939–2008) – wybitny polski szermierz, dwukrotny – indywidualny i drużynowy – złoty medalista igrzysk olimpijskich z Monachium (1972). Na wcześniejszych olimpiadach drużynowo zdobył brązowy medal (Meksyk, 1968), a indywidualnie wywalczył srebrny (Tokio, 1964). Życiorys sportowca, podobnie jak w przypadku poprzednich tytułów, przybliżył ceniony dziennikarz sportowy Stefan Szczepłek, a warstwę tekstową uzupełniają wyjątkowe fotografie ze zbiorów Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Stanisława Walasiewicz. Medaliści

Czwarty minialbum w serii „Medaliści” poświęcony jest karierze sportowej jednej z najstynniejszych polskich sportswomenek – Stanisławie Walasiewicz-Olson (1911–1980), mistrzyni olimpijskiej i wielokrotnej rekordzistce świata.

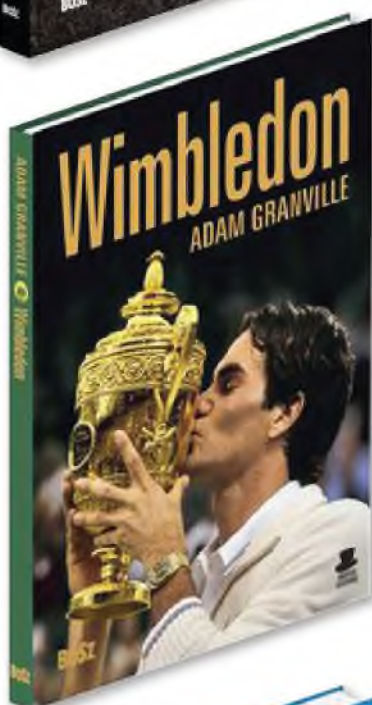
150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Z radości życia. Halina Konopacka

Niezwykle interesująca, obszerna biografia Haliny Konopackiej – znakomitej sportsmenki, która podczas rozgrywanych w 1928 roku w Amsterdamie Igrzysk IX Olimpiady zdobyła dla Polski pierwszy złoty medal olimpijski w rzucie dyskiem. Była 56-krotną rekordzistką Polski i 26-krotną mistrzynią Polski w kilku konkurencjach: pchnięciu kulą, rzucie dyskiem, rzucie oszczepem, skoku wzwyż, trójboju, pięcioboju oraz sztafetach, a także 7-krotną rekordzistką świata. Piękna i utalentowana Konopacka podbijała serca nie tylko imponującymi osiągnięciami sportowymi, ale również artystyczną wrażliwością, której wyraz dawała w tworzonej przez siebie poezji. Jej wiersze publikowane były w najważniejszych czasopiśmiech poetyckich, takich jak „Skamander” i „Wiadomości Literackie”, obok twórczości m.in. Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej i Kazimierzy Iłłakowiczówny. Stała bywalczyni warszawskich salonów, miłośniczka mody, należała do śmietanki towarzyskiej przedwojennej Polski.

210 × 250 mm • 256 stron • 146 ilustracji • oprawa miękka • PL

Wimbledon

Książka Adama Granville'a opowiadająca o jednym z najważniejszych turniejów tenisowych na świecie. Bardzo wnikliwie, ale w sposób niezwykle przystępny i pełny humoru opowiada o wszystkim, co chcielibyśmy wiedzieć odnośnie tego wielkiego sportowego wydarzenia. Przybliża bogatą historię turnieju, mówi gdzie kupić bilet, wyjaśnia zasady gry, a nawet podpowiada, jak się ubrać. Merytoryczna treść ubarwiona została anegdotami i dygresjami ze strony autora, które sprawiają, że mamy do czynienia nie tylko z książką dla zainteresowanych w temacie miłośników tenisa, ale po prostu z wciągającą lekturą.

165 × 235 mm • 144 strony • 78 ilustracji • oprawa twarda • PL

Narciarskie pasje. Olimpijskie opowieści

Narciarskie pasje. Olimpijskie opowieści to niezwykle interesująca książka, autorstwa Szymona Krasickiego, uznanego polskiego trenera biegów narciarskich, nauczyciela akademickiego oraz profesora nauk o kulturze fizycznej. To wspaniała pozycja dla wszystkich czytelników interesujących się sportami zimowymi, zwłaszcza zaś narciarstwem, oraz tych, którzy śledzą poczynania polskich sportowców..

165 × 235 mm • 352 strony • 110 ilustracji • oprawa twarda • PL

BOSZ
art

DRUKARNIA ARTYSTYCZNA

Kierując się wieloletnim doświadczeniem wydawniczym oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów, stworzyliśmy dział BOSZart, zajmujący się reprodukowaniem dzieł polskich artystów. Najwyższej klasy drukarka wielkoformatowa (Epson p9000) zapewnia dokładne odwzorowanie i nasycenie barw. Drukujemy, używając tylko oryginalnych, nietoksycznych tuszy pigmentowych na bazie wody. Nie używamy szkodliwych farb solwentowych. Drukujemy na papierach: powlekanych, niepowlekanych, samoprzylepnych, fotograficznych oraz na płótnie, które na życzenie naciągamy na krosno (blejtram).

Jesteśmy wyłącznym producentem reprodukcji obrazów Tamary Łempickiej, Zofii Stryjeńskiej oraz Zdzisława Beksińskiego*.

Zapraszamy do zapoznania się pełną ofertą drukarni na naszej stronie internetowej:

WWW.BOSZART.PL

* Wyłączny producent reprodukcji na płótnie.